

רע"פ 7858/19 - אלברט וקנין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7858/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אלברט וקנין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 31.10.2019 בתיק עפ"ג 57816-04-19 שניתן על ידי כב' השופטים רפי כרמל, שירלי רנר וחגית מאק-קלמנוביץ; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד תהילה פרץ

החלטה

בקשת רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, ש' רנר, ח' מאק-קלמנוביץ) מיום 31.10.2019 בעפ"ג 57816-04-19, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) בת"פ 14176-07-18. לצד בקשה זו, עותר המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת עליו, אשר מועד תחילת ריצויו נקבע ליום 1.12.2019.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בביצוע שתי עבירות של סחר בסמים לפי הסעיפים 13

עמוד 1

ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, מכר המבקש בשני מועדים שונים סם מסוכן מסוג קנבוס וחשיש במשקל כולל של כ-5.8 גרם.

2. ביום 25.3.2019, גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בית המשפט עמד על חומרתן של עבירות סחר בסמים והצורך בהרתעה על דרך של ענישה מחמירה גם כאשר מדובר במי שסחר בכמויות קטנות. בקביעת מתחם העונש ההולם התחשב בית המשפט בין היתר, בכך שמדובר בכמויות סם קטנות ובסכומי כסף זעומים וקבע את המתחם ממאסר בפועל למספר חודשים ועד לשמונה חודשים שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות. בקביעת העונש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לקולא בהודאתו של המבקש במיוחס לו ובנסיבות חייו הקשות. לחובתו, שקל בית המשפט את הרשעותיו הרבות ואת כישלון ההרתעה כפי שהתבטא בביצוע העבירות דנן לאחר שריצה עונשי מאסר בעבר, שהופעלו מאסרים מותנים שהוטלו עליו ושביצע את העבירות כאשר תלויים ועומדים נגדו שלושה מאסרים מותנים.

בית המשפט התייחס להליך הטיפולי שעבר המבקש לאחר שחרורו ממאסרו הקודם, בשנת 2016, אך לאור העובדה שביצע את העבירות מושא בקשה זו כשנתיים לאחר מכן, התקשה לקבל את הערכת שירות המבחן והעובדת הסוציאלית המטפלת במבקש באשר לרצונו של המבקש לנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני. נוכח האמור, השית בית המשפט על המבקש חמישה חודשי מאסר בפועל והפעיל את מאסריו המותנים באופן חופף זה לזה ובחפיפה לעונש המאסר שהשית עליו, כך שירצה שנים-עשר חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הטיל עליו בית המשפט מאסרים מותנים.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על חומרת עונש המאסר שהושת עליו, וביקש להאריך את מאסריו המותנים ולהפנות אותו לתסקיר משלים. זאת, בין השאר נוכח הודאתו; תהליך השיקום שעבר ועודנו בעיצומו; ותסקירי שירות המבחן החיוביים בעניינו. לאחר שעמד על השיקולים לקולאולחומרא, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור בקובעו כי לא נפלה כל טעות מהותית בגזר דינו של בית משפט השלום.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. המבקש, עותר לבטל את עונש המאסר בפועל שהושת עליו ולהאריך את המאסרים המותנים שהופעלו בגזר דינו של בית משפט השלום. המבקש שב על בקשתו לקבלת תסקיר משלים בעניינו, זאת, משיקולי צדק. המבקש סבור כי גזר הדין מהווה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת ושב על טענותיו באשר לנסיבותיו האישיות; נסיבות ביצוע העבירה; והפגיעה שתגרם להליך שיקומו, שמקדם לא רק את טובתו כי אם את האינטרס החברתי.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

עמוד 2

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6852/19 אלעטיאת נ' מדינת ישראל(29.10.2019); רע"פ 641/19 מילר נ' מדינת ישראל (10.4.2019)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באחת מאמות מידה אלו, ולא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי הדורש את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

6. הבקשה עוסקת בחומרת העונש שנגזר על המבקש, עילה שככלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (ראו למשל רע"פ 4175/19 מועלם נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (22.7.2019); רע"פ 6916/16 קרינאוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (6.12.2016)). בעניינינו, העונש שנגזר על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (ראו והשוו: רע"פ 3627/13 שדה נ' מדינת ישראל(22.5.2013)) וממילא, לא חורג במידה ניכרת באופן שיש בו כדי להצדיק את ההתערבות של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

7. באשרלטענות המבקש בנוגע לשיקומו, כלל ידוע הוא כי אין לשיקולי שיקום עדיפות ברורה על פני שיקולים אחרים כשיקולי הרתעה (ראו למשל רע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (23.4.2018); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (23.10.2012)). כאמור, הערכאות מטה דנו בהליך הטיפוליות אותו עובר המבקש ובהליך שיקומו, הן בעת גזירת הדין בבית משפט השלום והן בערעור לבית המשפט המחוזי, וקבעו בצדק כי ביצוע העבירות דנן, כשנתיים לאחר ההליך הטיפולי, לא מאפשר את קבלת הערכת שירות המבחן באופן המצדיק חריגה ממתחם הענישה שנקבע, ומשכך גם דחו את הבקשה להארכת המאסרים המותנים.

8. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

9. לפני משורת הדין, יתייצב המבקש לריצוי עונש המאסרבימ"רניצן ביום 15.12.2019 עד לשעה 10:00, שברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, ל' בחשוון התש"ף (28.11.2019).